

Farmakonom og heilpraktiker:

ALTID MED FOKUS PÅ KUNDEN

Farmakonom Esther Faaborg Liboriussen er uddannet heilpraktiker – en oprindelig tysk naturmedicinsk uddannelse. På St. Thomas Apotek i Vejle ved de færreste, hvad det betyder. Alligevel er både kunder og kolleger glade for ekspertisen i blandt andet homøopatien.

Af journalist Sussie Sheikh. Fotos: Nils Rosenvold.

Der er noget i luften! Vi tænker alle mere over det, vi gør og forbruger. Og i hvert fald langt mere over, hvad vi selv kan gøre. Også når det kommer til vores sundhed og helbred. Flere og flere lægger autoritetsfrakken fra sig og kaster sig ud i mere holistiske tilgange til sygdomsbehandling. Der er ikke længere noget, der er forkert eller rigtigt. Snarere er der tale om både og – samt om forskelligartede tilvalg, når man går i behandling.

For farmakonom Esther Faaborg Liboriussen skyldes det en personlig oplevelse i familien, at hun for mange år siden blev tiltrukket af den »alternative« behandlerverden.

– I 1988 var jeg lige startet 2. del på Farmaceutisk Højskole, da min mor blev indlagt med hjerteflimmer. Hun turde imidlertid ikke blive opereret og blev derfor sendt hjem uden yderligere behandling. Da en bekendt anbefalede min mor at opsøge en heilpraktiker, var det ikke fremmed for min mor. Min morfar var nemlig tilbage i 30'erne ofte til heilpraktiker, forklarer Esther.

Til gengæld var Esthers far skeptisk. Han havde på Farmaceutisk Højskole i 50'erne lært at fremstille homøopatiske lægemidler og syntes, det var useriøst. Men heilpraktikken virkede på moren, og snart var alle i familien i gang med den alternative behandling. Oplevelsen trak så meget i Esther, der på daværende tidspunkt var kørt træt i de kemiske formler på farmaceutuddannelsen, at hun løbende tog kurser i heilpraktik, og senere – da studiet blev etableret i København som privat og selvbetalt uddannelse – besluttede at tage hele uddannelsen. Undervejs har hun arbejdet som farmako-

officielle indikationer – og ikke anbefale medicin eller behandlinger, som ikke er videnskabeligt dokumenterede.

– Min grundige uddannelse i anatomi, fysiologi og patologi har givet mig en kæmpe faglig ballast, ligesom jeg i dag føler mig meget mere »hjemme« blandt vitaminer og kosttilskud. Det har givet mig en meget større bevidsthed om, hvilken virkning medicinen har, og hvordan den påvirker kroppen på godt og ondt, og det har da påvirket min rådgivning til kunderne, at jeg kan gå meget mere ned i detaljerne, hvis kunden efterspørger det. Samtidig kan jeg ikke lade være med i mit stille sind at gennemgå, hvilken behandling jeg selv ville igangsætte som heilpraktiker, hvis kunden var min patient, tilføjer hun.

Som sagt buser Esther ikke ud med sin viden på apoteket, selvom flere kunder i sjov har foreslået, at hun burde have et hjørne i skranken, hvor hun kunne tilbyde tillægsbehandlinger til den lægeordinerede og rådgive om homøopatiske lægemidler til dem, der foretrækker dette. Og hendes kolleger er altid gode til at henvise til hende, hvis en kunde har brug for yderligere viden eller oplysninger.

Ud med det tyske

I Danmark er heilpraktik stort set et ukendt fænomen. Esther må altid uddybe og forklare, hvad titlen dækker over. At praksissen endnu ikke er udbredt i Danmark, forklarer hun på denne måde:

– Før anden verdenskrig var det ofte Tyskland, vi lagde os op ad i forhold til

for eksempel kure og sundhedsfilosofier om sund kost, helsebade, luft og sol. Men i forbindelse med krigen, blev det pludselig ikke længere særlig smart med det tyske sundhedssparadigme. Vi ville hellere have noget, der var amerikansk. Noget med piller og penicillin. Det skulle gå stærkt og være nemt, så vi hurtigt kunne føle os raske nok til at passe vores arbejde, siger Esther.

– Heilpraktik er ikke hurtigt og nemt. Og det er ikke »the quick fix«. Årsagen til problemet skal findes, og ofte venter en længerevarende genopretningsproces. Vi har en tommelfingerregel, som siger, at det tager ca. den tid i måneder at blive rask, som sygdommen har været i år, forklarer Esther.

Selvom heilpraktik således fortsat er »lidt op ad bakke«, som Esther kalder det, så kan hun ikke lade være med at bruge sin viden fra uddannelsen: – Jeg ser noget mere end blot kunden. Hvad er der sket siden sidst?

Mine kolleger har været fantastiske igennem hele uddannelsesforløbet. De har byttet vagter, så jeg kunne passe forelæsningerne i København. Og de har været interesserede og støttende, fortæller Esther Faaborg Liboriussen.

nom, hvilket fortsat er hendes hovedbeskæftigelse, og hun bruger sin uddannelse hver eneste dag i farmakonomjobbet.

– Som farmakonom arbejder man struktureret og systematisk. Man er trænet til meget hurtigt at spore sig ind på problemets kerne ved at stille de rigtige spørgsmål. Det samme »detektivarbejde« udfører en heilpraktiker, men her kan jeg gå meget mere i dybden. Desuden er det en klar fordel, at jeg kender den lægeordinerede medicin, som mine patienter tager. Jeg ved, hvordan den virker og hvilke bivirkninger, den kan have, fortæller Esther. – Jeg drømmer om en dag at kunne hellige mig heilpraktik fuldt ud. For så behøver jeg ikke skynde mig så meget, som man er nødt til på apoteket.

Ingen anprisning

Hun er i sit daglige farmakonomjob på St. Thomas Apotek i Vejle meget bevidst om, at hun er en del af det danske sundhedsvæsen og derfor ikke må anprise naturlægemidler og kosttilskud udover de

Hvilke symptomer har hun, og hvordan har vi afhjulpet det? I heilpraktik har jeg lært »visuel diagnose«, så jeg kan ikke lade være med at kigge på de linjer i ansigtet på kunden, som for eksempel viser tegn på, hvordan mave-tarmsystemet eller kredsløbet har det. Jeg kan heller ikke lade være med at kigge nærmere efter deres øjne. Ikke fordi man kan diagnosticere med irisanalyse, men man kan se mulige årsager til helbredproblemerne. Det er dog svært at komme tæt nok på i en almindelig ekspedition i skranken uden, at det virker påfaldende, siger hun med et glimt i øjet.

Sidst men ikke mindst – understreger Esther – henviser hun naturligvis til lægen, hvis der opstår mistanke om dybereliggende alvorlig sygdom, eller hvis et eller andet skal undersøges nærmere for en entydig diagnose: – En heilpraktiker regulerer aldrig eller på anden måde blander sig i lægeordineret medicin. Bliver den lægeordinerede medicin overflødig efter en vellykket terapi, skal patienten aftale et ophør med denne med sin læge, slutter Esther Faaborg Liboriussen. ■

Uddannelsen

Heilpraktikeruddannelsen er en privat selvbetalt uddannelse. Der er klasseundervisning 1-2 weekender om måneden med 2-3 undervisningsdage á 8 timer. Der er 6 semestre i alt. Der undervises blandt andet i homøopati, fysiske terapier, ernæringslære og kostvejledning, irisanalyse, klinisk praksis og undersøgelse.

Se mere på www.heilpraktikerskolen.dk.

Om heilpraktik

Ordet heilpraktik betyder direkte oversat helbredelsespraksis. I Tyskland blev heilpraktikken i 1936 statsanerkendt som frit erhverv. I 1939 blev heilpraktikerloven vedtaget, og i 1954 blev heilpraktikken en del af den offentlige tyske sygesikring.

Heilpraktikken omfatter flere elementer som for eksempel homøopati, plantemedicin og irisanalyse.

Der findes 35.000 heilpraktikere og desuden 14.000 læger, som har speciale i »Naturheilverfahren« i Tyskland. En undersøgelse slog i 2002 fast, at 73 procent af den tyske befolkning foretrækker at blive behandlet efter naturmedicinske principper hos læge eller heilpraktiker.

Det gør en heilpraktiker

Hvor en heilpraktiker er enig med den etablerede vestlige lægeverden i anatomi og fysiologi, vævets opbygning, cellernes funktion, hormoner, nervesystem – er man det ikke nødvendigvis i tilgangen til, hvorfor sygdomme opstår, udvikler sig og helbredes.

En heilpraktiker arbejder ud fra, at kroppen altid søger at opretholde en balance, homøostase, og derfor konstant arbejder på at genoprette ubalancer og helbrede sig selv.

Heilpraktikeren ser på kroppen som en helhed, hvor alle organsystemer arbejder sammen og derfor påvirker hinanden. En belastning på det ene organ bevirker en ubalance i et andet og giver symptomer i et tredje.

For eksempel ved migræne kan den ene patient have en nerve i klemme, den anden kan have en fødevareintolerance, den tredje kan have en stressrelateret migræne, mens den fjerde kan have alle tre eller en helt fjerde årsag. For en heilpraktiker giver det ikke mening kun at behandle symptomet. Heilpraktikeren foretager blandt andet en irisanalyse, som skal give et fingerpeg om, hvilke organsystemer der er involverede, og hvor behandlingen med fordel kan sættes ind.

Som oftest gives homøopatiske lægemidler til støtte for de relaterede organsystemer. Derudover behandles der typisk ofte med urter, ekstra vitaminer eller mineraler samt rådgivning om kost og livsstil.

Patienterne har typisk kroniske sygdomme, eller er mennesker, som ønsker at få et holistisk sundhedstjek med henblik på at forebygge eventuelle fremtidige helbredsproblemer.